

«Хупах хӑлха Илюк» (повесть сыпӑкӗ)

Эпир Кришнӑпа паллашатпӑр

— Кришна, тӗлӗнетӗп эп санран. Пӗр шухӑш ҫеҫ иккен санӑн: ҫиесси те ҫывӑрасси. Ялан чӑмлан. Чӑмламан чух ҫывӑран, — терӗ йывӑҫ туратти ҫинчен аялалла чӑр-чар пӑхса тӑракан Чӗкеҫ.

Пӗччен пӗр ката пек курӑнса тӑракан пальма айӗнче слон ҫури тӑрать-мӗн, Чӗкеҫе пула чӑмлама чарӑнмалла пулчӗ-ха унӑн, ҫакӑншӑн кӑмӑлсӑрланчӗ вӑл, пуҫне пи-и-тӗ хуллен ҫӗклерӗ. Тути-ҫаварӗ те унӑн. аран-аран ҫеҫ ҫавӑрӑнкарӗ пулас, сӑмаха та юлхавлӑн хуравларӗ:

— Манӑн тата мӗн тумалла, тет?..

Чӗкеҫ, те тӗлӗннипе, те тарӑхнипе, чӑлт! сиксе илчӗ, вӑл перӗннӗ сулҫӑ, тӗплӗрех ӑнлантарса парсан, Инди вӑрманӗнчи шӑналак пек анлӑ сулҫӑ, чӗтресе тӑчӗ.

— Мӗ-ӗн? Мӗн терӗн? Пӗлетӗн-и эс: Чӑваш ҫӗршывӗнче, Шупашкар хулинче, Атӑл хӗрринчи шурӑ ҫуртӑн чккӗмӗш хутӗнче пӗчӗк Хӗветуҫ пурӑнать? Вӑл кашни кун: «Мӗншӗн манӑн слон ҫури сук-ши? Эп ӑна «Илюк» тесе чӗннӗ пулӑттӑм! Хӑҫан килет-ши вӑл?» — тесе тӗмсӗлет. Эсӗ вара кунта апатшӑн ҫеҫ ҫунтарса тӑратӑн! Янах шӑммисем те ыратмасҫӗ-ши санӑн?

— Ман янах шӑммисем ыратмасҫӗ, пӗр чарӑнмасӑр чамла-чамла, вӗсем пӗтӗмпех тӗрекленсе ҫитнӗ.

— Ах-х! — терӗ чӗкеҫ, ашчикки тӑвӑнса ҫитнӗрен вӑл вӑрт-варт ҫаврӑнкараласа илчӗ.

Чӗкеҫ ҫапла хӗрнӗҫем хӗрсе пынӑран-и, Кришна та аптӑраса кайрӗ. Тем пулчӗ слон ҫурине: апат-ҫимӗҫе таҫтан-таҫтан асӑрхакан куҫӗ умрах усӑнса тӑракан сӗтеклӗ сулҫӑсене те курми пулчӗ, хобочӗ те вӗсене яrsa илме пӗлеймерӗ. Сулҫӑсем вара, хӑрушла инкек-синкекрен хӑтӑлна евӗр, хавассӑн ҫатӑлтатса илчӗҫ.

Кришна Чёкесе ләплантарма тәрәшрә:

— Ман анне сапла тет, «ачасем вёсем, йёрсен-йёрсен, хайсемех чарһанассё», тет... Хёрача та тахсанах ләпланчё пулё...

— Эс ма тьрех аннь сәмахне аса илен? Сан хәвән пусу сук-им?

Кришна хоботне сёклерё те пусне хыпашласа илчё. Вара вәл, такәнкаласа, сапла хуравларё:

— Пусё пу-у-ур...

— Апла пулсан, аннь пусёпе мар, хәвән пусуца шухәшласа пәх-ха! Яланах час ләпланаятән-и, хәш чухне ләпланайманни-йапанайманни, тарәхса кайни пулмасть-и?!.

— Пулать ун пекки! Хәш чухне сийёнчех ләпланатән, тепёр чухне — ниепле те, ниепле те ләлланма май сук, ыттисем сана вәйпа ләплантарасшән та — ку вара пётерсех хурать: эс тага хытәрах хурланма пуслатән!

— Тёрёс! Питё тёрёс! Ман йәва шәпах. Хёветуссен чуречи хашакё тәрринчеччё. Ача кашни кун Илюкшән макәрать. Амәшё: «Слонсем кунта пурәнмассё, кунта килме те пултараймассё», — тесе ькётлет. Хёветус хәйённех перет: «Ытти слонсем килеймесен те, ман Илюк килетех!» — тесе сес тәрать вәл! Ун ашшё — чаплә сунарсә, пёррехинче вәл ачине епле те пулин ләплантарасшән пулчё те: «Пёррех хут сана упа тытса килсе паратәп!» — терё. Кирек мёнле ача та упапа пеёрле, пурәнма хаваслансах килёшмеллеччё. Хёветус вара кьренчё сес. «Чи вәйли, чи паттәрри — Илюк, ман унпа сес туслә пулас килет!» — терё вәл савән чух. Ним тәвайман енне ашшё: «Ахаль упа мар, висё сураллә упа тытса паратәп сана, паянах тытса килетәп!» — терё. «Пёри те кирлё мар!» — килёшмерё Хёветус. Эх, тарәхса кайрё вара ашшё!

— Ашшён тарәхмалла сәлтав пулман-ске? — тёлёнчё Кришна. — Хёветус тёрёсне каланә: чәнах, пире, слонсене, упасемпе танлаштарма кирлё мар, вёсене пирёнпе танлаштарни — калама сук пысәк йәнаш:

слонсем упасенчен сёр хут, сёр хут кәна мар-ха, сирём вунултә-хут
вәйләрах!

— Чәващ сёршывәнче часах суркунне пусланать. Илемлө сёрщыв
вәл! Хам әшәмра эпә әна «Сарә чечексен сёршывё» тетәп. Унта ёшни-
ёшнипе, уләхё-уләхёпе, сулсем-сукмаксем айккипе, тәкәрләксем
лаптәкәшәпе сарә чечексем ьсессё, йёри-тавралла шевле сапалассё!
Ыран-паян эп сула тухатәп. Вёссе ситәп сарә чечексен сёршывне! Унта
пурте хаваслө пулөс! Хветус та чупкаласа-сиккелсе сес сьре, анчах та
вәл, вылянә вәхәтрах тәп чарәнса, кусне аллипе-картласа, кәнтәралла
тиккерет. Ёук, ләпланман вәл! Ёаплах Илюка кәтет вәл! Хёветус
тёмсёлнипне-хурланнине курсан, юрлас тенё юррәмсем те янн! каяс
вырәнне ах-х! тесе пәчланёс....

— Мицере вәл хёрача?

— Кәсал виссё тултарать.

— Манпа пёр султа...— Кришна темёншён салхуланса кайре,
сәвара хурсанах ирёлекен улма-сырларан пәрәнса, ватә бамбук айне
пырса тәчә те, шәв-шавлә тавраләх шухәшлама ан чәрмантартәр тесе
пуль, лапсака хәлхине ләстрр! усса, кусне хупларё, вара шухәша
путрө...

Кәштахран сакәнта икё мән слон килсе тухрө.

— Кришна, ывәләм, сан валли тутли илсе килтём! — терё слои
ами.

Кришна, хайне такам йёкёлтенинчен вәтаннә евёр, пусне
пәркаларё.

— Ашшө, чирлемен-и пирён ача, «тутли» тесенех сёр сёмёрсе
вхёрекенччө вәл, халь сёнксе тәрать тем, мёскённён курәнать.

Кришна кьреннө сасәпа хуравларё:

— Апат анмасть... Пачах та...

— Ай-яй! — терёс мән слонсем. — Мён япала ку?! Вёсен сассипе вярман та кашласа илчө.

— Кришна, ывәләм...

— Кришна мар, малашне мана Илюк темелле пулать...

— Ах! Аташтаракан чир ку! — хыпәнса ькрё слон ами,

— Эп чирлө мар. Паян эп нихсанхинчён те сывәрах.— Слон сури ашшө енне саврәнса тәчө.— Атте, ман санпа, пёр пысак ёс пирки каласмалли пур.

Ашшөпе ывәлө, усәнса аннә явкаланчәк туратсене сире-енре, лотоссен кълли енне утса кайрөс.

— Ямастәп! Ямастәп! — вярмана пәлхатса кәшкәрчө слон ами. — Пөчөкскер, вәл епле тухса кайтәр?!

— Ләплансам, амәшө, — терө слон аси. — Ман санпа пёр илемлө ят синчен каласасчө!

Слон ами тата хытәрах ьхөрсө ячө.

— Чунсәр пуль эс! Ача, ав, тасти сөршыва тухса каясшән! Эс, хыпәнса ькес ыврәнне, темле ятсем-хушаматсем пирки шухәшлатән!

— Шапах савәнпа, Кришна Чәваш сөршывне кайма шутланиле, пёр илемлө ята асанасчө! Каласамччө эсө хисеплөрен те хисеплө амәшө, асамлә сасләскер, ләпвкә чухне көрен-лотоссем әшә силпе пупленине, тарәхнә вәхәтра чул тусем ишөлнине аса кьрекен сасләскер, хәвән ятна манса кайман-и эсө?

— Мён пулна сана, ашшө? Хәвән ятна ху мөнле манатән? Ман ят — Савитри!

— Са-вит-ри... — пусне кәмәллән ухса тәчө слон аси.— Асу-аннә сана пөлсө ят панә! Эс яланах илемлө пуласса вёсем иккөленмесөр шаннә! Савитри, хәвна кам ячөпе чөннине манса кайман-и эсө?

— Чипер калас-ха, ашшө! Савитрине кам манма пултартәр! Индире авалтанпа ун синчен юрә юрлассө!

—Манан сав юррән весне илтесчѐ!

—...Вут куслă Яма Савитрине сапла калать: «Манран пурте хăрасе. Эсѐ, акă, пѐр шикленмесѐр, ман хысран утатан. Кала-ха, мѐншѐн манран хăрамастан? Халран кайнă пулин те, каялла саврăнмастан?» Савитри сапла хуравлать: «Мана тѐрѐслѐх сула илсе тухрѐ. Ырăпа тѐрѐслѐх — пѐртăван, саванпа эс те никамран та хăрамастан, саванпах малалла утатăп».

— Тавах! Ёакна илтесшѐнччѐ те эпѐ! Аслă аташун сăмахне асра тытса тăрсам эс, эпѐ малалла калам! Пѐчѐк хѐрача кунѐн-сѐрѐн паттăр слон сурина кѐтет. «Ёук ун пек слон!» — тѐссѐ ана аслисем. «Пур ун пек слон!» — тет хѐр ача. Савитри, асамлă саслăскер, сассупа е кѐрен лотоссем ашă силпе пуленине, е чул тусем ишѐлнине аса кърекенскер, пѐлтерсем шухăшна: йăнăшать-им Хѐветус ятлă сав хѐрача?

— Хѐветус тѐрес калать: пур ун пак слон сури! Мѐн ара, паттăртан кайя-им манан Кришна?

—Пирѐн ывăл сав ача патне тухса каясшăн. Ырă ёс мар-и ку? Ырăпа тѐрѐслѐх пѐртăван марччѐ-щи, Савитри?

Слон ами шăпланчѐ. Кăштахран вăл, сассипе, чăнах та, кѐрен лотоссем ашă силпе пуленине аса илтерсе сапла каларѐ:

— Чѐкесрен сул ыйтса пѐлер, кайран, таса Ганг хѐррине анса, ывăлăмăра Чăваш сѐршывне кайма пиллер...

Лисина, Е. Эпир Кришнăпа паллашатпăр : [«Хупах хăлха Илюк» повесть сыпăкѐ] / Е. Лисина // Чăваш литературин антологийѐ. – Шупашкар, 2015. – [Т. 4] : Ача-пăча валли сырнă хайлавсем. – С. 299-301.